

SPORTEN VERSUS SPORTELEN

Hugo Lambrechts-Augustijns

In de kranten lezen we dat *sportelen* een nieuwe rage moet worden. Minister Bert Anciaux, die onlangs het nieuwe werkwoord voorstelde, omschrijft het als ‘sporten zonder verplichtingen, afzien of prestaties’. Het legt de nadruk op sporten op eigen ritme, op eigen maat en op het eigen tempo van de 50-plussers. Ik stel me de vraag of we met dit onderscheid in prestatiedrang, of prestatievermogen, wel een nieuw werkwoord nodig hebben? Bij sportieve activiteiten volgt iedereen toch zijn eigen tempo, ongeacht de leeftijd. Als ik ga zwemmen is dat om me te ontspannen en niet om een persoonlijk record op de 50 meters rugslag te verbeteren. Zwemmers boven de 50 jaar zijn dan aan het *zwemmelen* en die van 49 jaar aan het *zwemmen*.

Bert Anciaux gebruikt ook het woordje *sporteldagen*. Wie neemt daar dan aan deel, een *sportel* ? Een *fietseling* doet aan *fietselen* en moet opletten voor diegenen die op hetzelfde parcours aan het *joggelen* zijn. We noemen deze dan *joggelaars*.

Voor mij mag het werkwoord *sporten* gewoon blijven wat het is. Het omvat alle activiteiten van lichaamsbeweging, die we wel in verschillende sportdisciplines verdelen, maar waarbij iedereen steeds heeft deelgenomen naar eigen vermogen. Het is uiteraard lovenswaardig dat men de 50-plussers beter wil betrekken in de bewegingscultuur, maar daarvoor hoeft men geen apart werkwoord te creëren. Nu is het creëren van nieuwe woorden een nieuwe rage. Mogelijk heeft dit een verband met de economische toestand op een bepaald ogenblik. Minister Anciaux kan daarover een wetenschappelijk onderzoek laten verrichten. Ondertussen zijn we wel aan het *sportelen*.